

FO Punkt 5. Rådsmøde nr. 3161 (landbrug og fiskeri) den 26.-27. april 2012

Fødevareministeren: Jeg forelægger to sager til forhandlingsoplæg. Det drejer sig om punkt 3 om markedsordningen for fiskevarer og akvakulturprodukter og punkt 4 om et sanktionsinstrument over for lande, der tillader ikke-bæredygtigt fiskeri. De øvrige sager forelægger jeg til orientering.

1. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:

a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik
– *Orienterende debat*

KOM (2011) 0625

Rådsmøde 3161 – bilag 1 (samlensnotat side 2)

KOM (2011) 0625 – bilag 1 (grundnotat af 8/11-11)

EU-note (11) – E 11 (EU-note af 8/11-11 om reform af den fælles landbrugspolitik)

KOM (2011) 0625 – bilag 2 (henvendelse af 9/11-11 fra Concord Danmark)

EUU alm. del (11) – bilag 30 (henvendelse af 13/10-11 fra Concord Danmark)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 225 (side 222, senest behandlet i EUU 11/11-11)

EUU alm. del (11) – bilag 127 (side 55, behandlet i EUU 14/10-11)

Fødevareministeren: På rådsmødet vil drøftelsen være fokuseret på 7 forskellige delelementer i forslaget om direkte støtte. Det drejer sig om:

1. Ordninger for mindre landbrugere.
2. Ordninger for unge landbrugere.
3. Definition af begrebet "aktiv landmand".
4. Capping, altså fastsættelse af støtteløfter.
5. Koblet støtte.
6. Intern omfordeling af støtten.
7. Supplerende betalinger til landbrugere i områder med naturlige begrænsninger – det er det, der kaldes LFA-områder.

Med hensyn til særlige ordninger for mindre landbrugere og unge landbrugere er der mange medlemsstater, der støtter idéen. Langt de fleste synes dog – og det gør jeg også – at det skal være frivilligt for medlemsstaterne at bruge ordningerne. Og i givet fald skal det være enkelt at administrere.

Forslaget om en definition af begrebet "aktiv landmand" er blevet kritiseret af mange medlemsstater for at være meget administrativt tungt. Det vil nærmest kræve en gennemgang af hver enkelt landmands regnskab og alle øvrige indtægter, han måtte have. Derefter skal det så afgøres, om det er en indtægt, som hører til landbruget eller ej. Generelt er det min holdning, at det afgørende må være, om arealerne overholder kravene for at modtage støtte. Altså arealerne og ikke landmanden.

Også med hensyn til forslaget om capping – altså støtteløfter – er der stor bekymring over de administrative konsekvenser, og det er en bekymring, vi kan tilslutte os fra dansk side.

Hvad angår koblet støtte har de seneste reformer af landbrugspolitikken medført en øget afkobling af støtten, så den ikke er afhængig af produktionen. Det er vigtigt, at den udvikling fortsætter med den igangværende reform.

Men Kommissionens forslag åbner desværre op for, at der igen kan ydes koblet støtte på nogle af de områder, hvor støtten netop er blevet afkoblet. Samtidig må vi erkende, at mange medlemsstater ønsker en yderligere udvidelse af mulighederne for koblet støtte.

Vedrørende forslaget om intern omfordeling af støtten er der mange medlemsstater, der synes, at det går for vidt. Der er tale om fordeling af den afkoblede støtte mellem landmændene inden for den enkelte medlemsstat.

Her finder mange medlemsstater, at der bør være mere fleksibilitet for den enkelte medlemsstat i forhold til, om støtten skal udjævnes, og i hvilket tempo det i givet fald skal ske. Det er også min holdning.

Endelig er der forslaget om supplerende betalinger til landbrugere i områder med naturlige begrænsninger. En del medlemsstater synes, at denne støtte alene hører hjemme under landdistriktspolitikken i søjle II, og de fleste er mere optagede af, hvordan områderne afgrænses.

Jeg synes dog, at der skal åbnes mulighed for, at pengene kan overføres til søjle II og dermed øge fleksibiliteten mellem søjlerne. Det er en diskussion, vi vender tilbage til i juni måned, hvor vi netop skal drøfte landdistriktspolitikken.

Erling Bonnesen henviste til den rapport, der er kommet fra EU's Revisionsret, hvor der står, at hvis Kommissionens forslag går igennem uændret, vil EU's landbrugsstøtteordning blive endnu mere bureaukratisk og udgøre en økonomisk byrde for de enkelte medlemslande. I den forbindelse mindede han om, at den danske linje hele tiden havde været: "Mindre bureaukrati og mere forenkling."

Fødevareministeren var fuldstændig enig med Erling Bonnesen med hensyn til bureaukrati, og hun satte det på dagsordenen hele tiden. Derfor var hun også bekymret for den rapport, der er kommet, selv om hun godt var klar over, at der var problemer. Hun kæmpede med næb og kløer mod bureaukratiet, men det er meget svært.